

บทที่ 5

มโนทัศน์เรื่องเพศ

จากการศึกษาอุปลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทคัดจรรยาของวรรณกรรมไทย นอกจากจะทำให้ทราบถึงลักษณะการใช้ภาษาที่นำมาเปรียบถึงเรื่องเพศแล้ว การใช้ภาษาที่เป็นอุปลักษณะเหล่านี้ยังสามารถแสดงให้เห็นถึงมโนทัศน์หรือความคิดของผู้ใช้ภาษาในสังคมไทยที่มีต่อเรื่องเพศในประเด็นต่างๆ ได้เช่นกัน

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงมโนทัศน์เรื่องเพศที่สะท้อนมาจากการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบที่เป็นอุปลักษณะเรื่องเพศของคนในสังคมไทย การศึกษาเกี่ยวกับมโนทัศน์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายความหมายของถ้อยคำที่มนุษย์ใช้สื่อสาร ดังที่ เลคอฟฟ์และจอห์นสัน (Lakoff and Johnson, 1980, p. 3) ได้กล่าวถึงระบบความคิด (Conceptual system) ของมนุษย์ว่าประกอบด้วยสิ่งที่เรารับรู้และเข้าใจในความเป็นไปต่างๆ บนโลก ทำให้เรามีความสัมพันธ์กับผู้อื่นบนโลก ระบบความคิดจึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ กล่าวคือสิ่งที่เราคิด ประสบการณ์ ตลอดจนสิ่งที่เรากระทำและสิ่งต่างๆ ที่เราสื่อออกมาในชีวิตประจำวัน ล้วนแต่เป็นการเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นไปโดยธรรมชาติจนกระทั่งไม่รู้ตัวว่ามีการเปรียบเทียบเกิดขึ้น มโนทัศน์ จึงหมายถึง ความคิดความเข้าใจของมนุษย์ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการสังสมประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในชีวิตของมนุษย์ที่ผ่านมา

การศึกษาอุปลักษณะเชิงมโนทัศน์ (Conceptual Metaphor) ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชานของเลคอฟฟ์และจอห์นสัน (Lakoff and Johnson, 1980) เป็นการศึกษาการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ซึ่งสะท้อนระบบความคิดของคนในสังคม และสามารถบอกให้รู้ได้ว่าคนในสังคมนั้นมีมโนทัศน์เกี่ยวเรื่องต่างๆ อย่างไร อุปลักษณะจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิด (Thought) ของมนุษย์ เป็นกระบวนการคิดของมนุษย์ที่สะท้อนในรูปของการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังสามารถนำอุปลักษณะมาใช้เป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงระบบความคิด (Conceptual system) ทำให้เราเข้าใจชีวิตและระบบความคิดหรือมโนทัศน์เรื่องต่างๆ ของผู้ใช้ภาษาได้

การเปรียบเทียบตามแนวคิดของเลคอฟฟ์เป็นการถ่ายโยงความคิดระหว่างวงความหมาย (Domain) ซึ่งเป็นการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทาง (Source domain) ไปสู่วงความหมายปลายทาง (Target domain) ในที่นี้ วงความหมายต้นทาง (Source

domain) หมายถึง วงทางความคิดที่เราสร้างถ้อยคำเปรียบเทียบเพื่อที่จะเข้าใจวงทางความคิดอื่น เป็นความหมายเดิมก่อนที่จะนำไปใช้ในการเปรียบเทียบซึ่งเป็นความหมายประจำรูปภาษา ส่วนวงความหมายปลายทาง (Target domain) หมายถึง วงทางความคิดที่เราพยายามเข้าใจ โดยผ่านการใช้วงความหมายต้นทาง (Kövecses, 2002, p. 4) ซึ่งเป็นความหมายใหม่ที่เรากำลังต้องการสื่อ การถ้อยคำความหมายนี้เป็นไปอย่างอิสระโดยที่เราไม่รู้ตัวและเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ

การถ้อยคำความหมายจากวงความหมายต้นทางไปยังวงความหมายปลายทางมี 2 ลักษณะ ได้แก่

1) ภาวสัมพันธ (Ontological correspondence) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของรูปภาษาในวงความหมายต้นทางกับความหมายของรูปภาษาในวงความหมายปลายทาง ซึ่งเกิดจากการถ้อยคำความหมายของรูปภาษาที่มีสภาวะตรงกันหรือสอดคล้องกันในลักษณะที่สิ่งหนึ่งกลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง หรือสภาพของสิ่งหนึ่งกลายเป็นสภาพของอีกสิ่งหนึ่ง

2) ญาณสัมพันธ (Epistemic correspondence) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของรูปภาษาในวงความหมายต้นทางกับความหมายของรูปภาษาในวงความหมายปลายทาง ในลักษณะที่เกิดการปฏิสัมพันธ์ของรูปภาษาในวงความหมายต้นทางก่อนจะมีการถ้อยคำความหมายไปยังวงความหมายปลายทาง ซึ่งไม่ได้มีลักษณะที่สิ่งหนึ่งกลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง แต่มีคุณลักษณะที่ธรรมชาติของสรรพสิ่งหนึ่ง กลายเป็นธรรมชาติของอีกสรรพสิ่งหนึ่ง (Croft and Cruse, 2004, p. 196)

การอธิบายความหมายของคำว่า “เรื่องเพศ” มีขอบเขตที่ค่อนข้างกว้างและต่างกันไปตามแนวทางที่ใช้ในการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศซึ่งจะนำไปเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาข้อมูลภาษา การศึกษาอุปลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทคัดสรรของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ผู้ชายและผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ทั้งชายและหญิง ได้แก่ อวัยวะเพศชาย อวัยวะเพศหญิง และอวัยวะส่วนหน้าอกของเพศหญิง

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของสัญชาตญาณทางเพศหรืออารมณ์ใคร่ในรูปของการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การมีพฤติกรรมทางเพศโดยเริ่มตั้งแต่

การร่วมเพศ จนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์คือการหลั่งน้ำกาม ในที่นี้หมายรวมถึง ลักษณะและอาการของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์และของอวัยวะเพศชายหญิงด้วยเช่นกัน

4) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง อารมณ์หรือความรู้สึกอันเกิดมาจากพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์อุปลักษณะเรื่องเพศในบทอรรถาธิบายของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาษามาใช้เป็นอุปลักษณะ 7 ประเภทใหญ่ และ 10 ประเภทย่อย ซึ่งการใช้อุปลักษณะเหล่านี้สามารถแสดงมโนทัศน์โดยจำแนกตามองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 เพศเป็นสิ่งมีชีวิต

การศึกษาลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอรรถาธิบายของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตทั้งที่เป็นมนุษย์ สัตว์ และพืช มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ การใช้อุปลักษณะดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาว่า เพศเป็นสิ่งมีชีวิต ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ และพืช ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 เพศเป็นมนุษย์

จากการศึกษาลักษณะมนุษย์ที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอรรถาธิบาย ผู้วิจัยพบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับมนุษย์ ได้แก่ ตัวละครในวรรณกรรม มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.1.1.1 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นตัวละครในวรรณกรรม

จากข้อมูลพบว่าการนำรูปภาษาที่อ้างถึงชื่อตัวละครจากวรรณกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้น มาใช้เชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ แสดง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.1.2.1 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสัตว์

จากการศึกษาข้อมูล พบว่ามีการนำรูปภาพที่อ้างถึงสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงและไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสัตว์ ดังตัวอย่าง

(2) ขุนสีนคลึงคู่เกล้า
สาวแนบนางच्छ

สาวสีห์
ลาสเหล่น

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างถึงสัตว์บก คือคำว่า สार และนางच्छ และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง คือคำว่า ขุนสีน และสาวสีห์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ โดยให้สัตว์เป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์แทนมนุษย์ ในที่นี้ ขุนสีน หมายถึง สิงห์ตัวผู้ และसार ซึ่งหมายถึง ช้างตัวผู้ เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศชาย ส่วนคำว่า สาวสีห์ หมายถึง สิงห์ตัวเมีย และนางच्छ ซึ่งหมายถึงช้างตัวเมีย เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิง

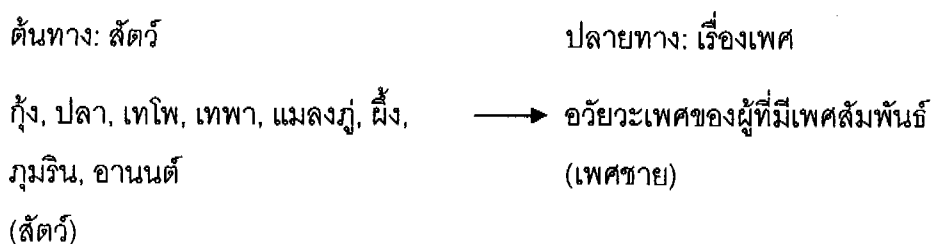
การนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ ซึ่งหมายถึง สิ่งมีชีวิตซึ่งแตกต่างไปจากพรรณไม้ส่วนมากมีความรู้สึกและเคลื่อนไหวย้ายที่ไปได้เอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1164) มาเปรียบหมายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะการกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์อย่างตรงไปตรงมา โดยให้สัตว์เป็นผู้มีเพศสัมพันธ์แทน แสดงให้เห็นได้ว่าทั้งมนุษย์และสัตว์ต่างเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกและสามารถเคลื่อนไหวได้ด้วยตัวเอง รวมทั้งมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการสืบพันธุ์เช่นเดียวกัน

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสัตว์ คือ สัตว์ชนิดต่างๆ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่สัตว์กลายเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

จากตัวอย่าง พบคำว่า อานนตฺ์ ซึ่งเป็นคำที่หมายถึงสัตว์น้ำที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ชาย

การนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ คือ สัตว์ชนิดต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่สามารถเคลื่อนไหวและย้ายที่ไปได้เอง มาเปรียบหมายถึงอวัยวะร่างกาย ในที่นี้คือ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์อย่างตรงไปตรงมาโดยนำสัตว์มากล่าวแทน แสดงให้เห็นได้ว่าอวัยวะเพศของมนุษย์และสัตว์ต่างเป็นสิ่งที่มีสามารถเคลื่อนไหวและแสดงการกระทำในการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการสืบพันธุ์เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าเป็นการนำสัตว์มาเปรียบกับอวัยวะเพศชายเท่านั้น ซึ่งสัตว์ที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบนี้ เป็นสัตว์ที่แข็งแรง มีพลังกำลัง เช่น ช้าง ม้า ปลาวาฬ และสัตว์ที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายคลึงกับอวัยวะเพศชาย เช่น มังกรและพญานาค รวมทั้งสัตว์ปีกประเภทแมลงซึ่งเป็นสัตว์ที่ทำให้ดอกไม้งดงามเกิดการสืบพันธุ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสัตว์ คือ สัตว์ชนิดต่างๆ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่สัตว์ชนิดต่างๆ กลายเป็นอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.1.2.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นกิจยาของสัตว์

จากการศึกษาอุปลักษณ์สัตว์ พบการนำรูปภาพที่แสดงกิจยาของสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงและไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นกิจยาของสัตว์ ดังตัวอย่าง

- (7) เหล่าปลาซ่อนว่ายเซาะระหาถ้ำ ทะลึ่งโหดโดดดำทวนน้ำอู้
 พบปะโพรงหัวเสือกเกลือกเขารู เทียวแดกถูทะดินตอดกินโคล
 (เอ็งตึงห้าว: ตลกโหวด)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่แสดงถึงกิริยาของสัตว์น้ำ ได้แก่ ว่ายเซาะ ดำทวน น้ำ และตอด ซึ่งแสดงกิริยาของปลาซ่อน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้คือการเคลื่อนไหวของปลาซ่อน เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวของเพศชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (8) สลอบแล่นลมหวนให้ป่วนคลื่น จะฝ่าฝืนไปไม่รอดก็จอดลู่
 มังกรผุดพ่นฟองขึ้นฟองฟู ต่างร่วมรู้รักประจักษ์ใจ
 (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่แสดงถึงกิริยาของสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก ได้แก่ ผุดพ่นฟอง ซึ่งแสดงกิริยาของมังกร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ กิริยาการพ่นน้ำจนเป็นฟองของมังกร เปรียบได้กับกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (9) อัศจรรย์นั้นเหมือนอย่างช้างเป็นบ้า สะบัดางวงแกว่งแทงเถลิง
 คนถือพัดผัดให้ไล่ละเลิง เล่นเตลิดเปิดเปิงเข้าเชิงข่ม
 (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของช้างตกมัน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการกระทำและเคลื่อนไหวของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสัตว์ คือ กิริยาของสัตว์ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่กิริยาของสัตว์ชนิดต่างๆ กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: สัตว์

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ว่ายเซาะ, ดำทวนน้ำ, ตอด, ผุดพ่นฟอง,

→ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

สະບັດງາວແກ່ງແທງເຄື່ງ

(เพศชาย)

(กิริยาของสัตว์)

(10) กิริยารั้งตระปึงร่วมรส

ภุมรีจ้องจรดเกสรศรี

กลั้วเกลือกกลีบเกศสุมาลี

ปรีดาผาสุกสนุกใจ

(รามเกียรติ์: สมเด็จพระเจ้ากรุงธน)

คำว่า จ้อง หมายถึง มุ่งคอยจนกว่าจะได้ช่อง คอยที่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 293) จรด หมายถึง จด ถึง จ่อให้ถึง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 289) คำว่า กลั้ว หมายถึง เอาน้ำหรือของเหลวเข้าไปสัมผัสพอให้ชุ่ม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 78) คำว่า เกลือก หมายถึง กลิ้งหรือเสือกตัวไปมา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 143)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำกิริยา ได้แก่ จ้อง จรด กลั้ว และเกลือก มาใช้เพื่อแสดง กิริยาของแมลงภู่ ในที่นี้ จ้องจรด หมายถึง มุ่งที่จะเข้าไปจ่อให้ถึง และกลั้วเกลือก หมายถึง กลิ้งหรือเสือกตัวไปมาเพื่อเอาน้ำหรือของเหลวเข้าไปสัมผัสพอให้ชุ่ม เปรียบได้กับกิริยาในขณะที่มี เพศสัมพันธ์ของผู้ชาย

(11) ขุนสืหคสิงค์ุเกล้า

สาวสีห์

สารแนบนางच्छ

ลาสเหล่น

ทรายทองย่องยงกริ

ฆาซีน ชมนา

กะต่ายกะแต่เต้น

ตอบเต้าสมสมร ฯ

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

จากตัวอย่าง พบคำกิริยา ได้แก่ แนบ ย่อง และเต้น มาใช้เพื่อแสดงกิริยาของสัตว์บก คำว่า แนบ หมายถึง แอบชิด แอบเคียง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 598) ในที่นี้เป็นการนำคำว่า แนบ มาแสดงกิริยาของช้าง หมายถึง แอบชิดกับช้างตัวเมีย คือ นางच्छ

คำว่าย่อง หมายถึง เดินอย่างใช้ปลายเท้าจดลงเบาๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 894) ในที่นี้เป็นการนำคำ ย่อง มาแสดงกิริยาของเนื้อทราย หมายถึง กิริยาที่เนื้อทรายเดินเข้าไปเพื่อมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากปรากฏร่วมกับคำว่า กริทา ซึ่งหมายถึง การเล่นสมพาส (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 69)

คำว่า เต้น หมายถึง กิริยาที่ยืนอยู่แล้วยกเท้าขึ้นๆ ลงๆ ถี่ๆ หรือเคลื่อนไหวขึ้นๆ ลงๆ ไปๆ มาๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 474) ในที่นี้เป็นการนำคำว่า เต้น มาแสดงอาการของ กระต่ายและกระแต หมายถึง การเคลื่อนไหวขึ้นๆ ลงๆ ไปๆ มาๆ ของกระต่ายและกระแต

รูปภาพที่นำมาแสดงกิริยาอาการของสัตว์ข้างต้น ถูกนำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาที่มีต่อเรื่องเพศว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นกิริยาของสัตว์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสัตว์ ไปยังรูปภาพในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: สัตว์

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ภูมิ+จ้องจรด, ภูมิ+กลิ้งเกลือก,

→ อวัยวะเพศ+กิริยาการมี

सार+แนบ, ทรายทอง+ย่อง,

เพศสัมพันธ์

กระต่ายกระแต+เต้น

(สัตว์+กิริยาของสัตว์)

จากการศึกษาข้อมูล การนำอุปลักษณสัตว์มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศแสดงให้เห็นว่าชื่อสัตว์ชนิดต่างๆ และพฤติกรรมของสัตว์ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงในโลกหรือไม่มีตัวตนอยู่จริง มีความสอดคล้องกับเรื่องเพศในทางความหมาย กล่าวคือ เป็นการนำชื่อเรียกสัตว์มาเปรียบหมายถึงอวัยวะร่างกายหรือผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ และรูปภาพที่แสดงกิริยาอาการของสัตว์ใช้เปรียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห็นความคิดของคนในสังคมได้ว่าผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เปรียบได้กับสัตว์ชนิดต่างๆ ได้แก่ สัตว์ที่มีพลังมากเช่น ช้าง และม้า สัตว์ที่ไม่มีตัวตนจริงซึ่งแสดงถึงความยิ่งใหญ่ เช่น ปลาอาณนัท มังกร และช้างน้ำ หรือแมลงที่แสดงกิริยาชอกชอน ดอกไม้และเกสรดอกไม้ สัตว์เหล่านี้โดยมากนำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศชาย ซึ่งเป็นเพศที่มีความแข็งแรงและมีกำลัง รวมทั้งเป็นฝ่ายกระทำในการมีเพศสัมพันธ์

การนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ คือ กิริยาของสัตว์ชนิดต่างๆ ซึ่งหมายถึง สิ่งมีชีวิต ซึ่งแตกต่างไปจากพรรณไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ อาจเป็นเพราะสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตมีความรู้สึกและเคลื่อนไหวย้ายที่ได้เองเช่นเดียวกับมนุษย์ จึงนำรูป

ภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกต่างๆ และสามารถเคลื่อนที่เคลื่อนไหวได้ด้วยตัวเอง รวมทั้งมีพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์เช่นเดียวกับมนุษย์เพื่อการสืบพันธุ์ มาเปรียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

5.1.3 เพศเป็นพืช

จากการศึกษาอุปลักษณะพืชที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ ผู้วิจัยพบว่ามีการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพืชในด้านต่างๆ มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.1.3.1 อวัยวะร่างกายผู้มีเพศสัมพันธ์เป็นดอกไม้

จากการศึกษาอุปลักษณะพืช พบการนำรูปภาษาที่อ้างถึงดอกไม้ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นดอกไม้ ดังตัวอย่าง

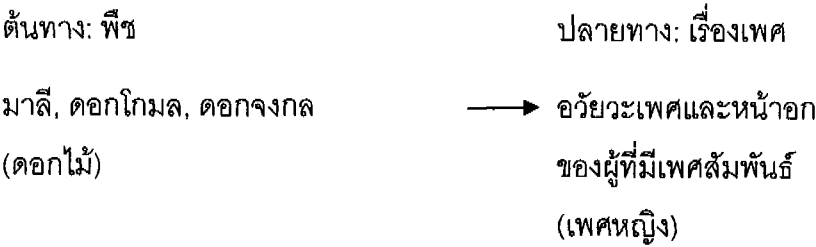
(12) เมฆลาล้อแก้วแววไว	รามสูรเลี้ยวไลในเวหน
เบรียงเบรียงเสียงสนั่นอิงอล	ฝนสวรรค์พรอยพรมมาลี
- (รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

(13) หัตถ์ขาวพันเค้านดอก	โกมล
กรกอดดอกจกกล	ฝ้ายซ้าย
- (ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

จากตัวอย่างพบคำว่า มาลี ดอกโกมล และดอกจกกล ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายอ้างถึงดอกไม้ และชื่อเรียกดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกาย ในที่นี้คำว่า มาลี หมายถึง อวัยวะเพศหญิง ส่วนคำว่า ดอกโกมล และดอกจกกล หมายถึง หน้าอกของผู้หญิง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง

ความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับพืช คือ ดอกไม้ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมาย
ปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ดอกไม้
กลายเป็นอวัยวะเพศและหน้าอกของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยง
ความหมายต่อไปนี้

5.1.3.2 อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนประกอบของดอกไม้

จากการศึกษาอุปลักษณ์พืช พบการนำรูปภาษาที่อ้างถึงส่วนประกอบต่างๆ ของ
ดอกไม้ ได้แก่ กลีบ ก้าน เกสร และเรณูของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะ
ของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในที่นี้คือ อวัยวะเพศของผู้หญิง ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้
แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนประกอบของ
ดอกไม้ ดังตัวอย่าง

(14) พระพายพัดต้อง <u>กลีบโกมล</u>
สองสมสองสุขสถาวร	ชยายแย้มเสาวคนธ์ <u>เกสร</u>
สองสมรสำราญทั้งสององค์
(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)	

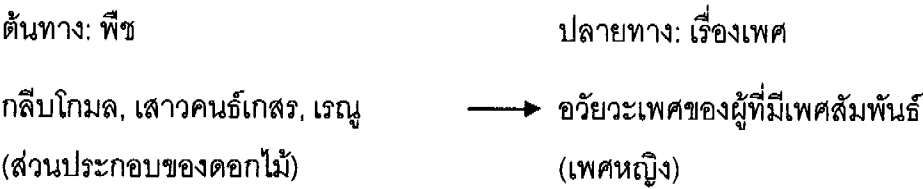
จากตัวอย่างพบรูปภาษาที่หมายถึงส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่ กลีบโกมล และ
เสาวคนธ์เกสร ในที่นี้ คือ กลีบและเกสรของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะ
ของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง

(15) ภมรเมเคล้ำขา <u>บเรณุนวล</u>
เสร็จแล้วกรายกรลีลา	สองสำราญชาน <u>หวนหรรษา</u>
ไปหานางจันทมาลี
(อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)	

จากตัวอย่างพบรูปภาษาที่หมายถึงส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่ คำว่า เรณู ซึ่ง
หมายถึงละอองเกสรหรือผงเหลืองที่ติดอยู่กับก้านเกสรของดอกไม้ ในที่นี้เป็นการนำเรณูของ

ดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงน้ำหล่อเลี้ยงของอวัยวะเพศหญิงที่หลั่งออกมาในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับพืช คือ ส่วนประกอบของดอกไม้ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ส่วนประกอบของดอกไม้ กลายเป็นอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.1.3.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นลักษณะและอาการของดอกไม้

จากการศึกษาอุปลักษณ์พืช พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมและกิริยาอาการในการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นลักษณะและอาการของดอกไม้ ดังตัวอย่าง

(16) โกสุเมสธรอันตุม	ก็ฉ่ำชุ่มลอมองฝน
แย้มขยายจำรายสุเสาวคนธ์	พิณกาชะการางาม
	(อุเทนคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่แสดงลักษณะของดอกไม้ คือคำว่า ตุม มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง ในที่นี้ ตุม ซึ่งเป็นรูปภาพที่แสดงลักษณะของดอกไม้ที่ยังไม่บาน เปรียบได้กับอาการของอวัยวะเพศของผู้หญิงก่อนที่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะถึงจุดสิ้นสุด

(17) ยิ่งพรอยพรำน้ำมากเปี่ยมปากบ่อ	ท่วมทั้งท่อน้อยระยระแหง

โกสุมปทุมมานบานแบ่ง

ฝูงแมลงภู่งลงคลั่งคล้า

(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง พบคำว่า บานแบ่ง ซึ่งเป็นรูปภาษาที่แสดงอาการของพืชมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง ในที่นี้ บานแบ่ง ซึ่งเป็นรูปภาษาที่แสดงอาการของดอกไม้ในลักษณะที่คล้ายหรือคลี่กลีบนั้น เปรียบได้กับอาการของอวัยวะเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับพืช คือ ลักษณะและอาการของดอกไม้ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ลักษณะและอาการของดอกไม้ กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: พืช

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ตุ้ม, บานแบ่ง

→ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

(ลักษณะและอาการของดอกไม้)

(เพศหญิง)

(18) อันดวงปทุมมาลัยก็บานแบ่ง

รับแสงสุริยงจำรัสฉาย

เกสรร่วงโรยไปรยปราย

แสนล้าราญจิตกายทั้งสององค์

(อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำว่า ร่วงโรย ซึ่งหมายถึง ลื่นไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 925) และคำว่า ไปรยปราย หมายถึง หวานไปทั่วๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 721) มาใช้เพื่อแสดงอาการของเรณูซึ่งเป็นส่วนประกอบของดอกไม้ ในที่นี้อาการของเกสรดอกไม้ที่เหี่ยวและร่วงโรยลงมา เปรียบได้กับกิริยาอาการของอวัยวะเพศหญิงเมื่อถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับพืช ไปยังรูปภาษาในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: พืช

ปลายทาง: เรื่องเพศ

เกสร+ร่วงโรยไปรยปราย
(ส่วนประกอบของดอกไม้+
อาการของดอกไม้)

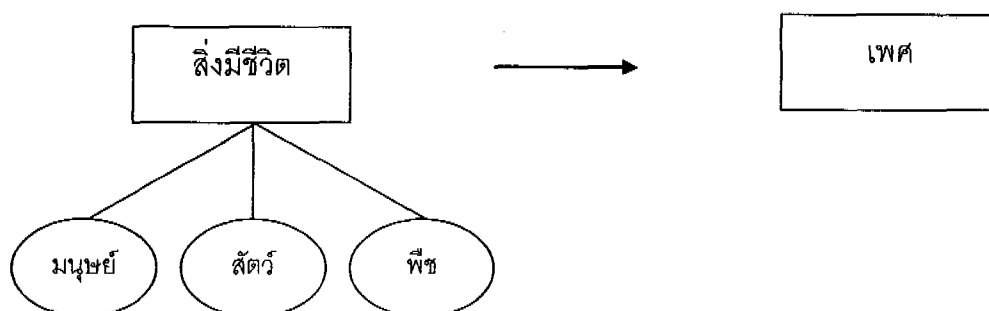
→ อวัยวะเพศหญิง+จุดสิ้นสุดของ
การมีเพศสัมพันธ์

ผลจากการศึกษาอุปลักษณพืช ผู้วิจัยพบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดอกไม้ ส่วนประกอบและอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะเพศและพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงเท่านั้น สาเหตุที่นำดอกไม้มาเปรียบเทียบกับผู้หญิงเป็นเพราะดอกไม้และอวัยวะร่างกายของผู้หญิงมีลักษณะและคุณสมบัติสอดคล้องกัน คือดอกไม้เป็นส่วนสืบพันธุ์ของพืช ในขณะที่อวัยวะเพศเป็นส่วนสืบพันธุ์ของผู้หญิงเช่นกัน นอกจากนี้ลักษณะของดอกไม้ที่มีความสวยงามและมีกลิ่นหอมเป็นส่วนสำคัญที่ดึงดูดแมลงให้มาดอมเพื่อการสืบพันธุ์ของพรรณไม้ เช่นเดียวกับอวัยวะร่างกายของผู้หญิงซึ่งดึงดูดความสนใจของผู้ชาย อีกทั้งลักษณะและอาการของดอกไม้ เปรียบได้กับลักษณะและอาการของอวัยวะเพศหญิงในการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิต ได้แก่ อุปลักษณมนุษย์ อุปลักษณสัตว์ และอุปลักษณพืช แสดงการถ้อยความหมายจากวงความหมายสิ่งมีชีวิตซึ่งเป็นวงความหมายต้นทาง มายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทละครของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นสิ่งมีชีวิต ได้แก่ เพศเป็นมนุษย์ เพศเป็นสัตว์ และเพศเป็นพืช ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.1

แผนภาพที่ 5.1

มโนทัศน์เพศเป็นสิ่งมีชีวิต

5.2 เพศเป็นสิ่งไม่มีชีวิต

การศึกษาลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบว่า มีการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งในที่นี้หมายถึง สรรพสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีชีวิตซึ่งมนุษย์สร้างขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อการใดการหนึ่ง ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์ และอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ การใช้ลักษณะดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาว่า เพศเป็นสิ่งไม่มีชีวิต ได้แก่ สิ่งประดิษฐ์ และอาหาร ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1 เพศเป็นสิ่งประดิษฐ์

จากการศึกษาลักษณะสิ่งประดิษฐ์ที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ ผู้วิจัยพบว่ามีการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อเรียกสิ่งประดิษฐ์ มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

5.2.1.1 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งประดิษฐ์

จากการศึกษาลักษณะสิ่งประดิษฐ์ พบการนำรูปภาพที่อ้างชื่อเรียกสิ่งประดิษฐ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งประดิษฐ์ ดังตัวอย่าง

(19) เกิดอุลาคว่าวาววักเป้าติด

อุลาค่าย้ายหนีดีแก่เอียง

กระแซชิดซากกบกระทบเหนียง

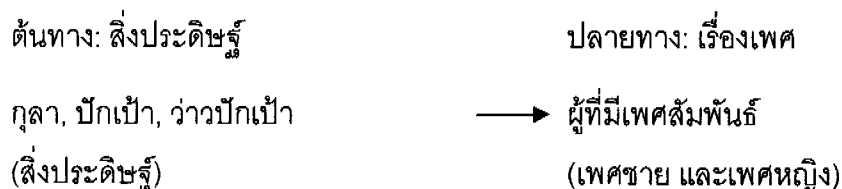
ปักเป้าเหวี่ยงยักษ์แฉะกระแซชิด

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ คำว่า กุลาวปักเป้า และว่าวปักเป้า ซึ่งเป็นชื่อของว่าวชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง

ความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ คือ สิ่งประดิษฐ์ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่สิ่งประดิษฐ์กลายเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.2.1.2 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสิ่งประดิษฐ์

จากการศึกษาอุปลักษณสิ่งประดิษฐ์ พบการนำรูปภาษาที่แสดงอาการของสิ่งประดิษฐ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงพฤติกรรมและกิริยาอาการในการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งชายและหญิง ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสิ่งประดิษฐ์ ดังตัวอย่าง

(20) ด้วยรวดเร็วเปลวไฟประลัยราด	เหมือน <u>ขึ้นปากนกหินใส่ดินหู</u>
<u>พลันจับสับไกก็ไฟฟู</u>	เสียงพุบพู่ฟุ้งฟุ้งดังตมตึง
	(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาการยิงปืน คือ การขึ้นปากนกและการลั่นไก มาใช้เปรียบเทียบถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถึงจุดสิ้นสุดอย่างรวดเร็ว

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ คือ อาการของสิ่งประดิษฐ์ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่อาการของสิ่งประดิษฐ์กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ด้านทาง: สิ่งประดิษฐ์ ขึ้นปากนกหินใส่ดินหุ, ลั่นฉับสับไกก็ไฟพรู (อาการของสิ่งประดิษฐ์)	ปลายทาง: เรื่องเพศ → พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (เพศชาย และเพศหญิง)
---	---

- (21) กลูโคลงไม่สู้คล้องกระพ่องกระแพรง บักเป้าแทงแต่ละทีไม่มีผิด
 จะแก้ไขก็ไม่หลุดสุดความคิด ประกอบติดตกลางลงกลางดิน
 (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่ขีดเส้นใต้มาใช้เพื่อแสดงกิริยาอาการของว่าว เช่น คำว่า แทง ซึ่งมีความหมายตามรูปภาษาหมายถึง เอาของแหลมทิ่มหรือปักเข้าไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 544) ในที่นี้ อาการของว่าวจุฬาและว่าวปักเป้า เปรียบได้กับการกระทำของผู้ชายและผู้หญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง รูปภาษาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ ไปยังรูปภาษาในวงความหมาย ปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ด้านทาง: สิ่งประดิษฐ์ กลู+โคลงไม่สู้คล้องกระพ่องกระ แพรง, บักเป้า+แทง (สิ่งประดิษฐ์+อาการของสิ่งประดิษฐ์)	ปลายทาง: เรื่องเพศ → ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ +กิริยาการมีเพศสัมพันธ์ (เพศชาย และเพศหญิง)
--	---

การใช้อุปลักษณ์สิ่งประดิษฐ์มากล่าวเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ สะท้อนให้เห็น ความคิดของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องเพศว่า มนุษย์สามารถควบคุมสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างขึ้นให้ แสดงออกได้ตามที่ต้องการ เช่นเดียวกับความใคร่ที่ส่งผลให้มนุษย์กระทำและแสดงกิริยาต่างๆ ในการมีเพศสัมพันธ์

5.2.2 เพศเป็นอาหาร

จากการศึกษาอุปลักษณะอาหารที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ ผู้วิจัยพบว่ามีการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาหาร ในที่นี้คือ รสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.2.2.1 อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นรสชาติและลักษณะของอาหาร

จากการศึกษาอุปลักษณะอาหาร พบการนำรูปภาพที่แสดงรสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งชายและหญิง ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นรสชาติและลักษณะของอาหาร ดังตัวอย่าง

(22) อัศจรรย์บันดาลอยู่บ่อยบ่อย

รสอร่อยมิได้จืดให้ขี้ดแซ่

พิรุณร่วงดวงไฉจันเต็มแล้ว

รักกันคุ้มแถมไม่แซ่เขื่อน

(ไกรทอง: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง พบการนำคำว่า รสอร่อย จืด และขี้ด ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรสชาติอาหารมากล่าวถึงความสุขที่เกิดจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวข้องกับอาหาร คือ รสชาติและลักษณะของอาหาร ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่รสชาติและลักษณะของอาหาร กลายเป็นความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: อาหาร

ปลายทาง: เรื่องเพศ

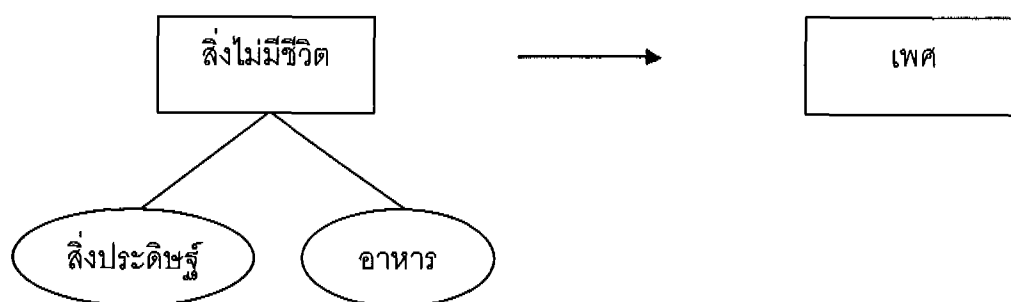
รสอร่อย, จืด, ขี้ด

→ ความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับ

(รสชาติและลักษณะของอาหาร)

การมีเพศสัมพันธ์

แผนภาพที่ 5.2
มโนทัศน์เพศเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต

5.3 เพศเป็นธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทศักรัย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ สภาพภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ และวัตถุที่ได้จากธรรมชาติ มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

5.3.1 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ผิดปกติ คือ จันทรุปราคา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า สิ่งที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ดังตัวอย่าง

(24) ว่าพลางทางประจลงปลงจิต
ต่างเขยขึ้นรื่นรลภิรมยา

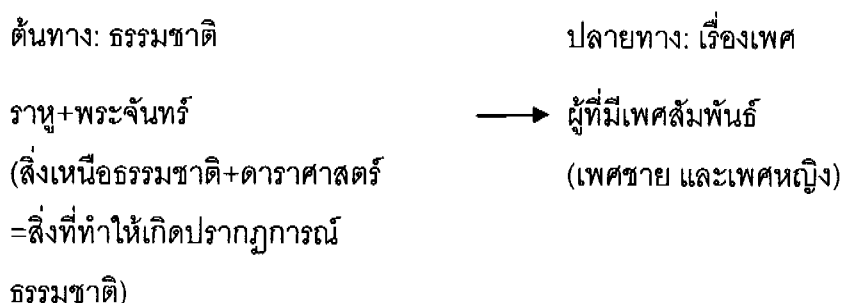
เนื้อสนิทแนบกันกระสันหา
ดังราหูจุ่มพระจันทร์

(กาเกี: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบคำว่า ราหู และพระจันทร์ เป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ผิดปกติ กล่าวคือ ราหู เป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งหมายถึง อสูรตนหนึ่งมี

ตัวขาดครึ่งท่อน เชื่อกันว่าเมื่อเวลามีสุริยุปราคาหรือจันทรคราสเป็นเพราะดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ถูกรานูอมเอาไว้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 955) และพระจันทร์ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ ในที่นี้ทั้งรานูและพระจันทร์ที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์จันทรุปราคาเปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รานู หมายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย และดวงจันทร์ หมายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง ซึ่งเป็นผู้ทำให้เกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ขึ้น

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ไปยังรูปภาษาในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.3.2 อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสภาพภูมิศาสตร์

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ ได้แก่ แหล่งน้ำ และถ้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสภาพภูมิศาสตร์ ดังตัวอย่าง

- (25) เรือไหนลำน้แล่นล่องเข้าคลองน้อย ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน
ได้กังหลงบายศิริระเชือน เบือนเข้าติดดินแตกกับตอ
- (ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง พบการนำคำว่า คลอง ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ คือ แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นลำน้ำที่มีบริเวณให้เรือวิ่งแล่นเข้ามาได้นั้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งมีบริเวณให้อวัยวะเพศของผู้ชายเคลื่อนที่เข้ามาได้

(26) วังเว้งคุหาสะเทือน
แวบวับวะวามฉาย

ศิขรเลื่อนศิลาขยาย
ชรอุมชรอัมภางค์

(อเเนาคำฉันท: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ คือคำว่า ศิขร ซึ่งหมายถึง ภูเขา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1101) ในที่นี้รูปภาษาที่หมายถึงภูเขาซึ่งกำลังเคลื่อนหรือย้ายไปจากที่เดิม เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ คือ สภาพภูมิศาสตร์ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่สภาพภูมิศาสตร์ กลายเป็นอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: ธรรมชาติ

ปลายทาง: เรื่องเพศ

คลอง, ศิขร

→ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

(สภาพภูมิศาสตร์)

(เพศชาย และเพศหญิง)

การใช้อุปลักษณ์ธรรมชาติที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ มากล่าวเปรียบเทียบถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ สะท้อนให้เห็นความคิดของคนในสังคมได้ว่า อวัยวะเพศซึ่งเป็นองค์ประกอบในการมีเพศสัมพันธ์เป็นธรรมชาติที่อยู่ติดกับที่ไม่สามารถแสดงกิริยาเคลื่อนไหวได้เอง เช่น แหล่งน้ำ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่มีบริเวณให้สิ่งอื่น ได้แก่ สัตว์น้ำ หรือเรือเคลื่อนที่เข้ามาได้ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งมีบริเวณให้อวัยวะเพศของผู้ชายเคลื่อนที่อยู่ภายใน รวมทั้งภูเขาและถ้ำ ที่ไม่สามารถแสดงอาการได้เองนอกจากจะได้รับผลกระทบจากสิ่งอื่นจึงเกิดการแสดงอาการต่างๆ ขึ้น เช่นเดียวกับอวัยวะเพศของมนุษย์ที่แสดงอาการต่างๆ ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ก็ต่อเมื่อได้รับผลกระทบจากสิ่งอื่น ได้แก่ อารมณ์ใคร่ที่ก่อให้เกิดความต้องการทางเพศ แล้วเกิดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ขึ้น

5.3.3 อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นวัตถุธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับ
วัตถุธรรมชาติ ได้แก่ หิน ศิลปะ โคลน และเลน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกาย
ผู้หญิง ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า อวัยวะ
ร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นวัตถุธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

(27) วัวงั่วคูหาสะเทือน

ศิขรเลื่อนศิลาขยาย

แวบวับระวามฉาย

ชรอุ่มชรอำภางค์

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับวัตถุธรรมชาติ คือคำว่า ศิลปะ
ซึ่งหมายถึง หิน ในที่นี้รูปภาษาที่หมายถึงหินเกิดการขยายตัวเปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิง
ที่แสดงอาการในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์
(Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง
ความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ คือ วัตถุธรรมชาติ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง
ความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่วัตถุ
ธรรมชาติ กลายเป็นอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยง
ความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: ธรรมชาติ

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ศิลา

→ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

(วัตถุธรรมชาติ)

(เพศหญิง)

5.3.4 พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับ
ปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการ
ใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์เป็น
ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

- (28) จากนั้นก็ เปาะแปะ เปาะแปะ เปาะแปะ เปาะแปะ เปาะ แปะ แปะ แปะ
แปะ แปะ...แปะ หยดสุดท้ายตกลงในจุดมืดมืดไร้พยานรู้เห็น

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา)

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ เปาะแปะ หมายถึง หมายถึง อาการที่ฝนตกมีเม็ดห่างๆ แต่เล็กน้อย ในที่นี้รูปภาษาที่อาการที่ฝนตกลงมาในลักษณะที่มีเม็ดห่างๆ เปรียบได้กับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหยดของน้ำกามของเพศชาย

- (29) เกษมสุขอัศจรรยก็บันดาล เสียงสะท้อนอสนีคะนองครวญ
น้ำค้างหยดหยดย้อยประปรอยปริบ อาบละอองต้องทิพพุ่มสงวน

(โคบุตร: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ อาการที่น้ำค้างหยดลงมานบนดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ คือ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ปรากฏการณ์ธรรมชาติ กลายเป็นพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: ธรรมชาติ

ปลายทาง: เรื่องเพศ

เปาะแปะ,

→ พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

หยดหยดย้อยประปรอยปริบ

(เพศชาย)

(อาการของปรากฏการณ์ธรรมชาติ)

- (30) ประเดี๋ยวดลฝนตกลงชู่ชู่

ท่วมคูขอบวังทั้งจังหวัด

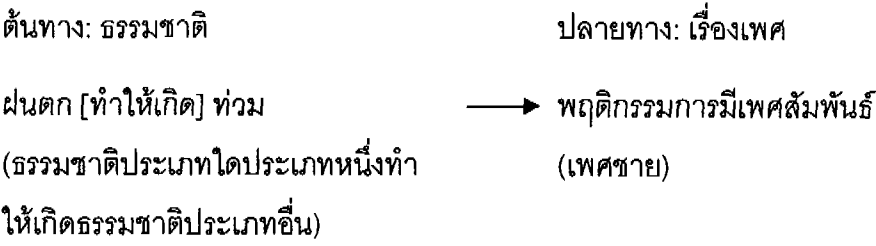
ถ้อยทีภิรมย์โฉมฉวี

ตามกำหนดเสนาหาอาวรณ์

(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับธรรมชาติประเภทใดประเภทหนึ่งซึ่งเกี่ยวเนื่องกับธรรมชาติหรือสิ่งอื่น มาใช้เพื่อกล่าวถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศในที่นี้ ฝนที่ตกลงมาจนทำให้เกิดน้ำท่วม เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ไปยังรูปภาพในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.3.5 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสภาพภูมิศาสตร์

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของสภาพภูมิศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสภาพภูมิศาสตร์ ดังตัวอย่าง

(31) พลาหกเทวบุตรก็ผลุดฟุ้ง	เป็นฝนฟุ้งฟ้าแดงดังแสงเสน
ชรินทรอิฉิรก็อ่อนเอน	ยอดระเนนแนบน้ำแทบทำลาย
	(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่ขีดเส้นใต้มาใช้เพื่อแสดงอาการของชรินทร ซึ่งหมายถึง ภูเขา เช่นคำว่า ระเนน ซึ่งมีความหมายตามรูปภาพหมายถึง อาการที่ล้มทับกัน เอนราบทับกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 933) ในที่นี้ อาการล้มทับกันและพังทลายของภูเขา เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชายเมื่อถึงจุดสิ้นสุดทางเพศ คือการอ่อนตัวของอวัยวะเพศชายเมื่อมีการหลั่งน้ำกาม

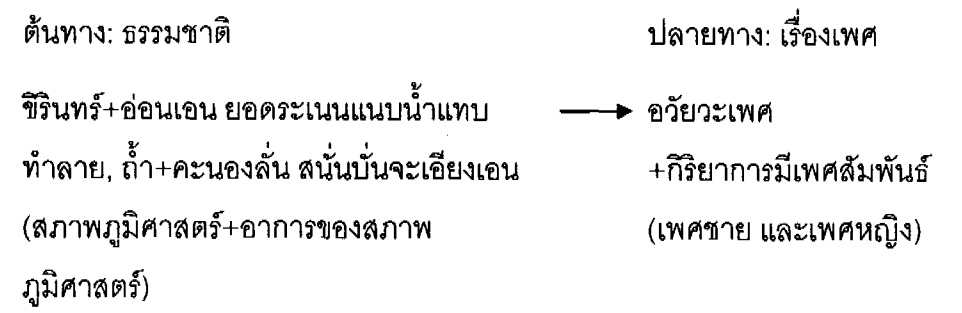
(32) ถ้าทองคำนั้น
แท่นแก้วราเชนทร์

สนั่นบันจะเอียงเอน
กระฉ่องช่วงมณีพราย

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพาที่ขีดเส้นใต้มาใช้เพื่อแสดงอาการของถ้า เช่นคำว่า ค่นอง ซึ่งมีความหมายตามรูปภาพาหมายถึง แสดงอาการร่าเริงหรือคึก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 38) มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ การลั่นสะเทือนของถ้าจนกระทั่งจะพังลงมา เปรียบได้กับกิริยาอาการของผู้หญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ไปยังรูปภาพาในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.3.6 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของวัตถุธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณ์ธรรมชาติ พบการนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่นนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของวัตถุธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

(33) วู้งเว้าคูหาสะเทือน
แวบวิบวะวามฉาย

ศิขรเลื่อนศิลาขยาย
ชรุ่มชรอำภางค์

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่ขีดเส้นใต้มาใช้เพื่อแสดงอาการของคิลา ซึ่งหมายถึง หิน คือคำว่า ขยาย ซึ่งมีความหมายตามรูปภาพหมายถึง แผ่กว้างออกไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 167) ในที่นี้ การแผ่กว้างออกไปของหินเนื่องมาจากการเลื่อนของภูเขา เปรียบได้กับกิริยาอาการของผู้หญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ไปยังรูปภาพในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: ธรรมชาติ	ปลายทาง: เรื่องเพศ
คิลา+ขยาย	→ อวัยวะเพศ
(วัตถุธรรมชาติ+)	+กิริยาการมีเพศสัมพันธ์
อาการของวัตถุธรรมชาติ)	(เพศชาย และเพศหญิง)

5.3.7 อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณ์ธรรมชาติ พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงอารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า อารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

- (34) ฟ้าลั่นครั่นครั่นโถมพราย สุนีบาดฟาดสายในเวหา
(อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

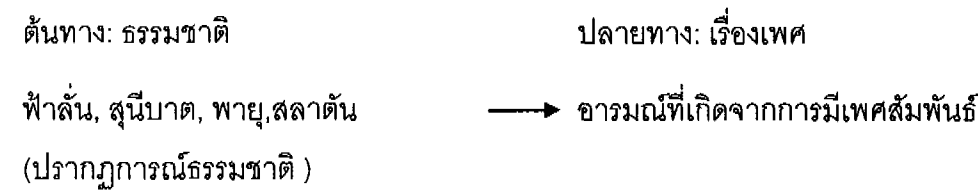
จากตัวอย่าง รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ฟ้าลั่น ซึ่งหมายถึง ฟ้าร้อง และสุนีบาด หมายถึง ฟ้าผ่า ในที่นี้ ฟ้าร้องและฟ้าผ่า ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่รุนแรง ส่งเสียงดัง และสามารถก่ออันตรายแก่สิ่งอื่น เปรียบได้กับอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (35) ว่าพลาตคลึงเกล้าเจ้าโลม
อัครจริยบันดาลในคงคา

ร่วมภิรมย์ชมโฉมนางมัจฉา
เกิดพายุพัดคล้ำสลาตัน
- (รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ พายุ ซึ่งหมายถึง ลมแรง ในที่นี้ พายุ หมายถึงลมหรือพายุที่มีกำลังแรงซึ่งก่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือโกลาหล เปรียบได้กับความรุนแรงของอารมณ์ใคร่ที่ส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความปั่นป่วนทั้งร่างกายและจิตใจ

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ คือ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ปรากฏการณ์ธรรมชาติ กลายเป็นอารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

- (36) อัครจริยล้นลึกก็กก้อง
เกิดพายุโยบยวบสวบสไป

ฟ้าร้องครั่นครั่นดังป็นใหญ่
หลังคาพาไลแทบเปิดเบิง
- (ลักษณะวงศ์: สุนทรภู่)

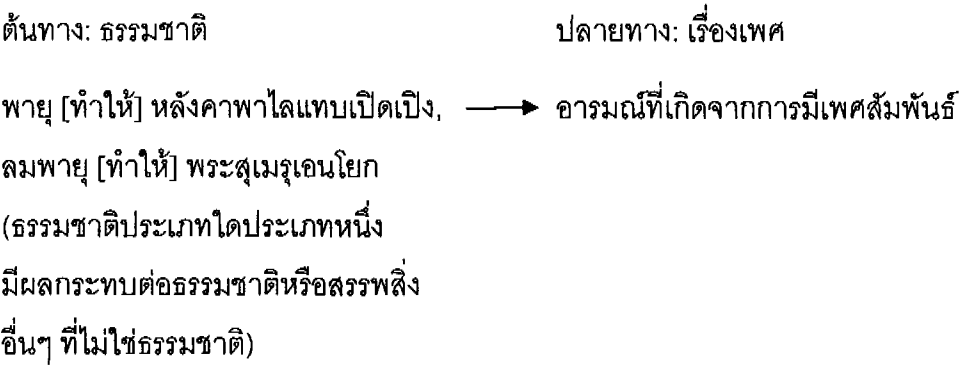
จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ที่ลมพัดแรงจนทำให้หลังคาเกือบพังนั้น เปรียบได้กับอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นั้นเกิดความปั่นป่วนอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

- (37) ป่วนปั่นกระสันเสียวเกลียวกลม
พัดกระพือผิงผางจะล้างโลก

ก็เกิดลมพายุใหญ่ประลัยกำลัป
พระสุเมธเอนโยกตลอดลัน
- (รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ กล่าวถึงอารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ที่ลมพัดแรงจนทำให้ภูเขาเอนและคลอน เปรียบได้กับอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นั้นเกิดความปั่นป่วนอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ ไปยังรูปภาษาในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.3.8 อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นดาราศาสตร์

จากการศึกษาอุปลักษณ์ธรรมชาติ พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ กล่าวถึงอารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า อารมณ์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นดาราศาสตร์ ดังตัวอย่าง

(38) ดาวตกความกระจายดุจพรายพล
.....
หยาดฝนร่วงรั้งรายดังพรายดาว

(ปลายเทียน: แก้วแก้ว)

จากตัวอย่าง พบธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ คือคำว่า ดาวตก และรุ่ง ในที่นี้ เป็นการนำรูปภาพาที่แสดงให้เห็นถึงการสิ้นสุดของดาว และรุ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากฝนตก มาใช้ในเปรียบเพื่อหมายถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อการมีเพศสัมพันธ์สิ้นสุดลง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับธรรมชาติ คือ ดาราศาสตร์ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ดาราศาสตร์ กลายเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: ธรรมชาติ

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ดาวตก, รุ่ง

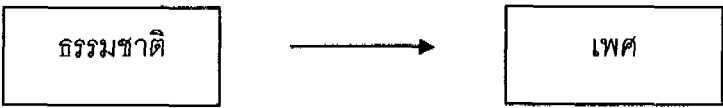
→ อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้อง
กับการมีเพศสัมพันธ์

(ดาราศาสตร์)

การใช้อุปลักษณ์ธรรมชาติมากล่าวเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ สะท้อนให้เห็นความคิดของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องเพศว่า การมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติซึ่งเกิดขึ้นได้เป็นปกติทั่วไปในโลก ซึ่งความต้องการและปรารถนาทางเพศเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกยุคสมัย ย่อมเกิดได้เมื่อวัยอันสมควร เหมือนกับธรรมชาติซึ่งอยู่รอบตัวมนุษย์จนมองว่าเป็นสิ่งธรรมดาที่พบเห็นอยู่ทุกวันจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต นอกจากนี้ความปั่นป่วนและโกลาหลซึ่งเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ตามธรรมชาติและปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างผิดปกติ ไม่ว่าจะเป็นฝนตก พายุหรือแม้กระทั่งจันทรุปราคา เปรียบได้กับอานุภาพของความรักความใคร่ซึ่งมีอำนาจก่อให้เกิดความปั่นป่วนในจิตใจของผู้ที่มีความสัมพันธ์ได้ รวมทั้งธรรมชาติที่นำมาเปรียบเพื่อหมายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ จะมีความสัมพันธ์กันทางลักษณะและคุณสมบัติ กล่าวคือ มักมีการนำธรรมชาติที่แสดงถึงความยิ่งใหญ่และมีอำนาจ หรือสามารถแสดงอาการต่อสิ่งอื่นๆ ได้ เช่น พระอาทิตย์ ภูเขา และฝน มาเปรียบถึงเรื่องเพศชาย โดยเฉพาะปรากฏการณ์ฝนตกมักนำมาเปรียบถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ชายเกี่ยวกับการถึงจุดสิ้นสุดของการมีความสัมพันธ์คือการหลั่งน้ำกาม ในขณะที่เพศหญิงนั้นมักเปรียบกับธรรมชาติซึ่งมีลักษณะเป็นบริเวณให้อีกสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวภายในได้ เช่น แหล่งน้ำต่างๆ ได้แก่ ทะเล แม่น้ำ สระ หรือคลอง เป็นต้น

จากการศึกษาอุปลักษณะเกี่ยวกับธรรมชาติ แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายที่เกี่ยวกับธรรมชาติซึ่งเป็นเป็นวงความหมายต้นทาง มายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอัครจริยของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นธรรมชาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.3

แผนภาพที่ 5.3
มโนทัศน์เพศเป็นธรรมชาติ

5.4 เพศเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอัครจริย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพาษาที่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งเหนือธรรมชาติที่ไม่มีตัวตนหรือไม่ได้เกิดขึ้นจริงในโลก แต่เป็นเพียงความเชื่อของมนุษย์ มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.4.1 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมของสิ่งเหนือธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ พบการนำรูปภาพาษาที่อ้างอิงถึงพฤติกรรมของสิ่งเหนือธรรมชาติที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง มาใช้เปรียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมของสิ่งเหนือธรรมชาติ ดังตัวอย่าง

(39) ปโรตเทวาพลาหก
อสนีสนั่นล้นฟ้า

ดาดตกพรอยพำในเวหา
เมฆลาล้อแก้วพรพรพาย

(อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

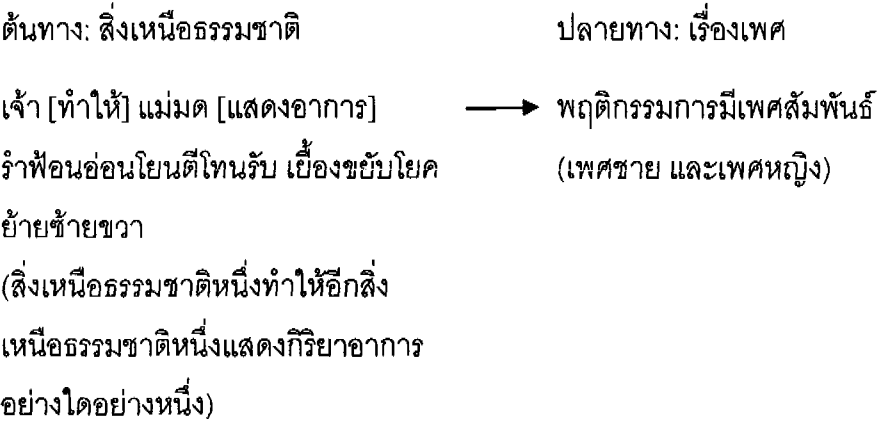
จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับอาการของสิ่งเหนือธรรมชาติ คือ การบันดาลให้ฝนตกของเทวาพลาหก ซึ่งในที่นี้หมายถึงพระพิรุณที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ฝนตก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ คือการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติ คือ พฤติกรรมของสิ่งเหนือธรรมชาติ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่อาการของสิ่งเหนือธรรมชาติ กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: สิ่งเหนือธรรมชาติ	ปลายทาง: เรื่องเพศ
ดาลตกพรอยพรวด (อาการของสิ่งเหนือธรรมชาติ)	→ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ (เพศชาย)
(40) ได้เขยน้องสองผมสมกับพี่ พलगอดเกี้ยวเกลิยวกลมภิรมย์รด รำฟ้อนอ่อนโยนดีโชนรับ ความอยากเหล้าเฝ้าดื่มไม่ลืมตา	ไม่มีที่ตำหนิกะทิสด เหมือนแม่มดเจ้าเข้าเมาสุรา เยื้องขยับโยคย้ายซ้ายขวา จนผิออกกลอกหน้าให้อารักษ์
	(อภัยนุราช: สุนทรภู่)

ตัวอย่างการใช้อุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติมากล่าวเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศข้างต้น เป็นการนำอุปลักษณที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ คำว่า แม่มด และเจ้า ซึ่งจากตัวอย่างเป็นกิริยาอาการของแม่มดที่ถูกเจ้าเข้าสิง มาใช้เพื่อกล่าวถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะญาณสัมพันธ์ (Epistemic correspondence) คือ เป็นการถ่ายโยงความหมายที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ไปยังรูปภาษาในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ในลักษณะที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปภาษาในวงความหมายสิ่งเหนือธรรมชาติ คือ อาการของแม่มดที่ถูกเจ้าเข้าสิง แล้วถ่ายโยงความหมายไปยังวงความหมายปลายทาง คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในบทศัจรรย์ แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติซึ่งเป็นเป็นวงความหมายต้นทางมายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทศัจรรย์ของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.4

แผนภาพที่ 5.4
มโนทัศน์เพศเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ

5.5 เพศเป็นการเดินทาง

จากการศึกษาอุปลักษณการเดินทางที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทศัจรรย์ ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพาที่หมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเช่่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.5.1 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทาง พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับ ยานพาหนะ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบ เช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ ดังตัวอย่าง

- (41) หล่อนไม่มีทางจะหยุดยูลิไว้ได้ นอกจากจะประคับประคองตัวเองตามเขาไป
ราวกับเรือน้อยท่ามกลางมรสุม

(ทรชนคนสวย: นภาลัย ไผ่สีทอง)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่หมายถึงยานพาหนะ ได้แก่ เรือน้อย ในที่นี้เป็นการนำ ยานพาหนะที่ใช้เดินทางทางน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง ความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับการเดินทาง คือ ยานพาหนะ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง ความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ยานพาหนะ กลายเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: การเดินทาง

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ลำภา

→ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

(ยานพาหนะ)

(เพศชาย และเพศหญิง)

5.5.2 ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทาง พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับผู้ที่ เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษา ในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ เดินทาง ดังตัวอย่าง

- (42) เรือโหลล้าแล่นล่องเข้าคลองน้อย

ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน

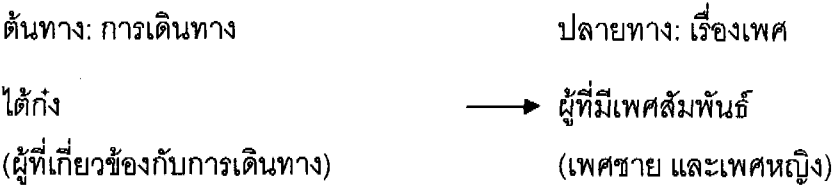
ใต้กิ่งหลงป้ายศิระชะเชือน

เบือนเข้าติดต้นแตกกับตอ

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาษาที่หมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง ได้แก่ ได้กั๊ง ซึ่งหมายถึงนายท้ายเรือสำเภา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับการเดินทาง คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ผู้ที่มีเกี่ยวข้องกับการเดินทาง กลายเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.5.3 อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทาง พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับยานพาหนะ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ ดังตัวอย่าง

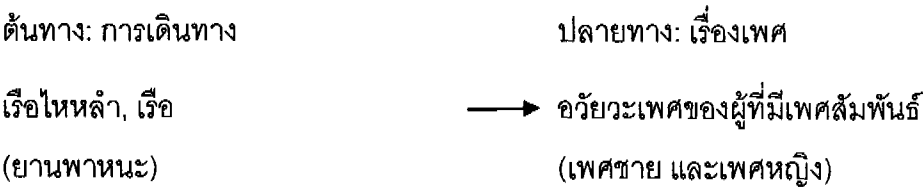
(43) เรือโหนล้าแล่นล่องเข้าคลองน้อย	ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน
ได้กั๊งหลงพายศิระชะเชือน	เบือนเข้าติดดินแตกกับตอ
(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)	

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาษาที่หมายถึงยานพาหนะ คือคำว่า เรือโหนล้า ซึ่งเป็นยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางทางน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ชาย

(44) เรือลำนันเขยิบเขยื้อนไปด้วยความยากลำบาก เพราะมีแต่โคลนเลนและลำคลองคับแคบ	
(จำวรรณี: เชิงชุม ไกรลาค)	

จากตัวอย่าง รูปภาษาที่หมายถึงยานพาหนะ คือคำว่า เรือ ในที่นี้ เรือที่แล่นอย่าง ยากลำบากเข้าไปในคลองคับแคบและเต็มไปด้วยโคลนเลน เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ชายที่ เคลื่อนที่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้หญิงด้วยความยากลำบาก

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง ความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับการเดินทาง คือ ยานพาหนะ ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง ความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่ ยานพาหนะ กลายเป็นอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยง ความหมายต่อไปนี้

5.5.4 พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นการเดินทาง

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทาง พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับการ เดินทาง ซึ่งเป็นการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรม การณ์มีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นทัศนคติของคนไทยว่า พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นการเดินทาง ดังตัวอย่าง

- (45) เรือผมไปได้ยังไม่ทันถึงปากอ่าวเสียด้วยซ้ำก็ลุ่มเสียแล้ว
(เรื่องของจัน ดารา: ประมูล อุณหุป)

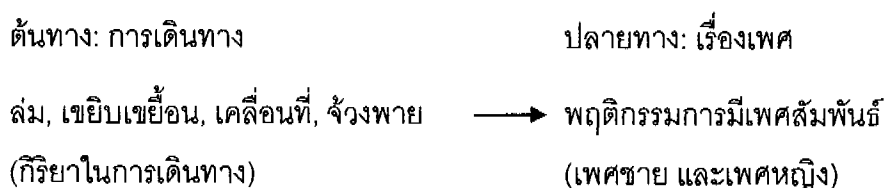
จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง คือ การที่เรือลุ่ม ตั้งแต่ยังแล่นไปไม่ถึงปากอ่าว เปรียบได้กับพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ของเพศชายที่หลังน้ำกาม อย่างรวดเร็วก่อนเวลาอันควร คือหลังน้ำกามตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์

- (46) เรือลำนันเขยิบเขยื้อนไปด้วยความยากลำบาก เพราะมีแต่โคลนเลนและลำคลองคับแคบ ประกอบกับภูฏารกริมตลิ่ง กีดขวางไม่ให้เขาเคลื่อนที่ต่อไปได้ โดยสะดวก เขาต้องจ้วงพายลงไปในน้ำอย่างเต็มกำลัง

(จำวรรณี: เขิงซุม ไกรลาค)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง คือ การพายเรือผ่านเข้าไปในคลองแคบด้วยความยากลำบากเพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งกิริยาในการพายเรือเพื่อให้เคลื่อนที่ผ่านที่แคบไปได้ เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของของเพศชายในการมีเพศสัมพันธ์

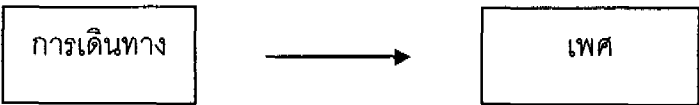
การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือการถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับการเดินทาง คือ กิริยาในการเดินทาง ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่กิริยาในการเดินทาง กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทางมากล่าวถึงเรื่องเพศ ผู้วิจัยพบว่าเป็นรูปภาพที่เกี่ยวกับการเดินเรือผ่านมารวม การแล่นเรือให้หลุดพ้นจากการติดโคลนตม ซึ่งเป็นการเดินทางที่ยากลำบากกว่าจะไปถึงจุดหมายได้ ซึ่งเปรียบได้กับการมีพฤติกรรมทางเพศท่ามกลางอารมณ์และความรู้สึกอันปั่นป่วนที่เกิดขึ้น ต้องประคับประคองร่างกายและความรู้สึกเพื่อให้ถึงจุดสิ้นสุดแห่งการมีความสัมพันธ์ ส่วนมโนทัศน์เกี่ยวกับยานพาหนะซึ่งเป็นอุปกรณ์สำคัญในการนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่นำมาเปรียบได้กับผู้ชายและผู้หญิง แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของทั้งชายหญิงได้ว่า เป็นผู้ที่ดำเนินการมีความสัมพันธ์ทางเพศจนกระทั่งไปสู่จุดหมาย คือ จุดสิ้นสุดในการมีเพศสัมพันธ์เฉกเช่นเดียวกับยานพาหนะ นอกจากนี้ อวัยวะเพศของทั้งชายและหญิง ซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการดำเนินการร่วมเพศ เปรียบได้กับยานพาหนะที่เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเดินทาง

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทางที่ปรากฏในบทละครร้อย แสดงการถ่ายทอดความหมายจากวงความหมายที่เกี่ยวกับการเดินทางซึ่งเป็นเป็นวงความหมายต้นทาง มายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทละครร้อยของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นการเดินทาง ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.5

แผนภาพที่ 5.5
มโนทัศน์เพศเป็นการเดินทาง

5.6 เพศเป็นการแสดง

จากการศึกษาอุปลักษณะการแสดงที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทละครร้อย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.6.1 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นรูปแบบการแสดง

จากการศึกษาอุปลักษณะการแสดง พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยว่า พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นรูปแบบของการแสดง ดังตัวอย่าง

- (47) ที่มีคู่อยู่ไหนก็ไม่ทุกข์
สามบุรีมีนักเลงไขนละคอน
- เกิดสนุกสุขไสมสร
เล่นรำฟ้อนวันคืนเสี่ยงครั้นครึก ฯ
(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดง คือ รำฟ้อน ซึ่งเป็นรูปแบบการแสดงประเภทหนึ่งที่มีการแสดงท่าเคลื่อนไหวโดยมีลีลาและแบบท่าเข้ากับจังหวะเพลงร้องหรือเพลงดนตรี ในที่นี้ รำฟ้อน หมายถึง พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งกิริยาและท่าทางในรำ เปรียบได้กับกิริยาและท่าทางในการเคลื่อนไหวของร่างกายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(48) คนตายนอนอยู่ห่างไปไม่กี่ก้าว เรากลับเปิดการแสดงละครราคะในที่โล่งแจ้ง
อย่างไม่หวาดหวั่นฟ้าดิน คิดแล้วชนลูกชนพองน่าขยะแขยง

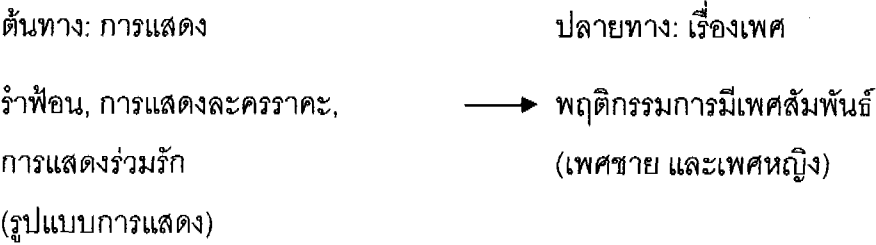
(ความน่าจะเป็น: ปราบดา)

(49) มีศพนอนจมน้ำฝนอยู่ทั้งดุ้น ท่านยังอุตสาหะเปิดการแสดงร่วมรักกลางสายฝน
ต่อหน้าต่อตาความตายของเพื่อนมนุษย์ได้ลงคอ

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดง คือ การแสดงละครราคะ และการแสดงร่วมรัก โดยเป็นการนำคำที่หมายถึงรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง คือ คำว่า การแสดง มาใช้เพื่อหมายถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ การเรียกการกระทำอันเกี่ยวข้องกับการร่วมเพศว่าเป็นการแสดง แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเป็นการแสดงรูปแบบหนึ่ง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวข้องกับการแสดง คือ รูปแบบการแสดง ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่รูปแบบการแสดง กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

5.6.2 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของอุปกรณในการแสดง

จากการศึกษาอุปลักษณะการแสดงที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทละคร ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง คือ อาการของอุปกรณ์ในการแสดง คือ เครื่องดนตรี มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบบ่งชี้ให้เห็นทัศนคติของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

(50) ในนทีคีลลินเสียงครื้นครึก
หีบดนตรีปีพาทย์ระนาดกล

ล้นพิลึกโลกาไกลาหล
ไม่มีคนไขดังเสียงวังเวง

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง ได้แก่ หีบดนตรี ปีพาทย์ และระนาด มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ อาการของเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ ที่เล่นส่งเสียงขึ้นมาจากหลังปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ปั่นป่วนนั้น เปรียบได้กับจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบบ่งชี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวข้องกับการแสดง คือ อาการของอุปกรณ์ในการแสดง ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่อาการของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง กลายเป็นพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

ต้นทาง: การแสดง

ปลายทาง: เรื่องเพศ

ไม่มีคนไขดังเสียงวังเวง

→ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

(อาการของอุปกรณ์ในการแสดง)

(เพศชาย และเพศหญิง)

การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงมากล่าวถึงเรื่องเพศนั้น พบรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงประเภทต่างๆ เช่น ละคอนหุ่น รำฟ้อน และ

เล่นหนัง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยที่กิริยาและท่าทางในกิจกรรมการแสดงแต่ละประเภทเปรียบได้กับกิริยาและท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห็นมุมมองของคนไทยที่มีต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ว่าเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความรู้สึกสนุกสนานสม เป็นการกระทำที่ปฏิบัติกันเพื่อความบันเทิงจิตใจของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางเพศ นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์นั้นยังมีลีลาและท่าทางที่ต่างกันไป เช่นเดียวกับกิริยาและท่าทางในกิจกรรมการแสดงแต่ละประเภท รวมทั้งเป็นการเรียกการกระทำอันเกี่ยวข้องกับการร่วมเพศว่าเป็นการแสดง การใช้ภาษาเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเปรียบได้กับกิจกรรมที่ทำขึ้นเพื่อสร้างความบันเทิง ซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนาน และเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้เช่นเดียวกับการเปิดการแสดงให้ผู้ชมได้ชม

จากการศึกษาอุปลักษณะการแสดงที่ปรากฏในบทอุทิศจรรยา แสดงการถ่ายทอดความหมายจากวงความหมายที่เกี่ยวกับการแสดงซึ่งเป็นเป็นวงความหมายต้นทาง มายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอุทิศจรรยาของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นการแสดง ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.6

แผนภาพที่ 5.6
มโนทัศน์เพศเป็นการแสดง

5.7 เพศเป็นการละเล่น

จากการศึกษาอุปลักษณะการเล่นที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทอุทิศจรรยา ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อกิจกรรมหรือการละเล่น มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบเช่นนี้แสดงให้เห็นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

5.7.1 พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์เป็นการละเล่น

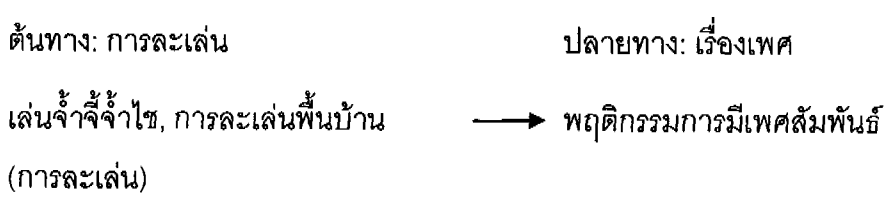
จากการศึกษาอุปลักษณะการแสดงที่นำมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในบทศักรรย ผู้วิจัยพบว่าการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อกิจกรรมหรือการละเล่น มาใช้ กล่าวถึงเรื่องเพศ ลักษณะการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทื่นนี้แสดงให้เห่นมโนทัศน์ของคนไทยที่มีต่อ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

- (51) ขณะที่ข้าพเจ้ากับเพื่อนสาวกำลังเล่นจ้ำจี้จ้ำไชกันอย่างสนุกสนานในห้องนอน ชั้นสอง เสียงอึกทิกครึกโครมก็บังเกิดขึ้นบนดาดฟ้า เล่นเอาข้าพเจ้าต้อง เสียนุญ ชะงักจากการเล่นพื้นบ้านอย่างไม่เต็มใจ

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา)

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับการละเล่น ได้แก่คำว่า เล่นจ้ำจี้จ้ำไช และการละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งหมายถึงการละเล่นประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์

การใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทื่นนี้ เป็นการถ่ายโยงความหมายในลักษณะภวสัมพันธ์ (Ontological correspondence) คือ การถ่ายโยงความหมายจากหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวง ความหมายต้นทางที่เกี่ยวข้องกับการละเล่น ไปเป็นหน่วยใดหน่วยหนึ่งในวงความหมายปลายทางที่ เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในลักษณะที่การละเล่น กลายเป็นพฤติกรรม กรรมมีเพศสัมพันธ์ ดังจะเห่นได้จากกระบวนการถ่ายโยงความหมายต่อไปนี้

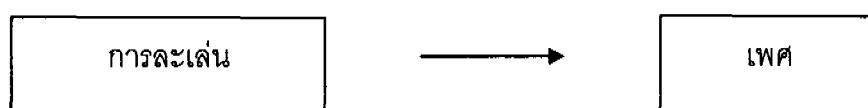

การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเล่นมากล่าวถึงเรื่องเพศ พบรูป ภาษาที่เกี่ยวกับเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งหรือการกระทำต่างๆ เพื่อความ สนุกสนานรื่นเริง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ แสดงให้เห่นมุมมองของคน ไทยที่มีต่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ว่าเป็นกิจกรรมการกระทำที่ก่อให้เกิดความรู้สึกสนุก

กล่าวคือ เป็นการเปรียบเทียบการเล่นว่าเปรียบได้กับการมีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

จากการศึกษาอุปลักษณะการเดินทางที่ปรากฏในบทศักรรย์ แสดงการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายที่เกี่ยวกับการเล่นซึ่งเป็นเป็นวงความหมายต้นทาง มายังวงความหมายเรื่องเพศซึ่งเป็นวงความหมายปลายทาง และสะท้อนให้เห็นถึงมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ปรากฏในบทศักรรย์ของวรรณกรรมไทยได้ว่า เพศเป็นการเล่น ดังแสดงในแผนภาพที่ 5.7

แผนภาพที่ 5.7
มโนทัศน์เพศเป็นการเล่น

การศึกษามโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่สะท้อนมาจากการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทศักรรย์ของวรรณกรรมไทย แสดงให้เห็นว่า การใช้ภาษาของคนในสังคมไทยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงระบบความคิดของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวเพศได้ ซึ่งมโนทัศน์เรื่องเพศของคนในสังคมไทย สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. มโนทัศน์ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

- 1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นตัวละครในวรรณกรรม
- 2) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสัตว์
- 3) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งประติษฐ์
- 4) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- 5) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ
- 6) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง

2. มโนทัศน์อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

- 1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสัตว์

- 2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นดอกไม้
- 3) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนประกอบของดอกไม้
- 4) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นสภาพภูมิศาสตร์
- 5) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นวัตถุธรรมชาติ
- 6) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เป็นยานพาหนะ

3. มโนทัศน์พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์

- 1) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นกิริยาของสัตว์
- 2) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นลักษณะและอาการของดอกไม้
- 3) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสิ่งประดิษฐ์
- 4) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- 5) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- 6) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของสภาพภูมิศาสตร์
- 7) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของวัตถุธรรมชาติ
- 8) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมของสิ่งเหนือธรรมชาติ
- 9) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นการเดินทาง
- 10) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นรูปแบบการแสดง
- 11) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นอาการของอุปกรณ์ในการแสดง
- 12) พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์เป็นการละเล่น

4. มโนทัศน์อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

- 1) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นรสชาติและลักษณะของอาหาร
- 2) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- 3) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์เป็นดาราศาสตร์

มโนทัศน์เรื่องเพศซึ่งสะท้อนมาจากการใช้ภาษาในเชิงเปรียบเทียบหรืออุปลักษณ์เรื่องเพศที่ปรากฏในบทกวีของวรรณกรรมไทย สามารถแสดงระบบความคิดของคนไทยที่มีต่อประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังตารางที่ 5.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1

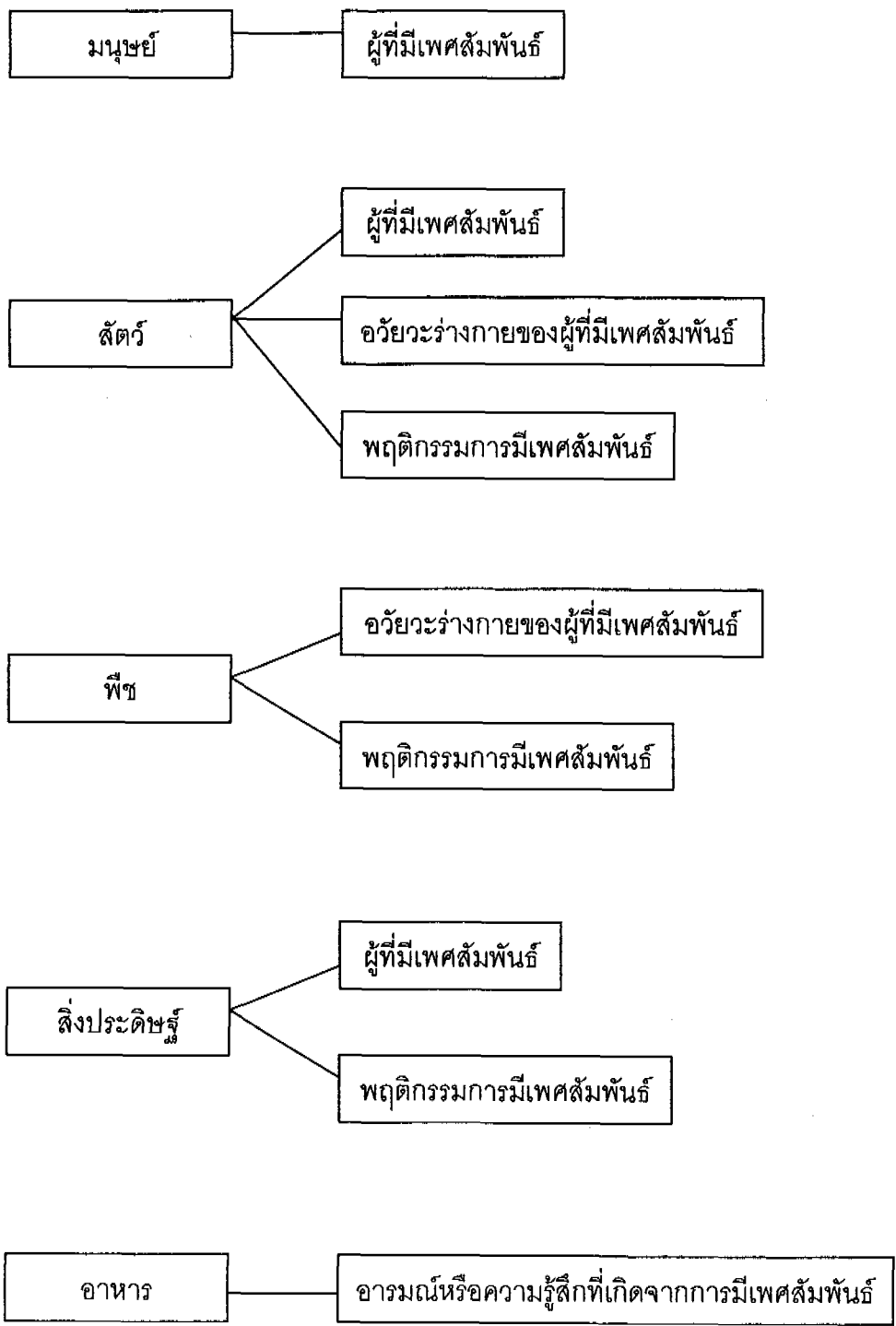
แสดงการเปรียบเทียบมโนทัศน์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศ

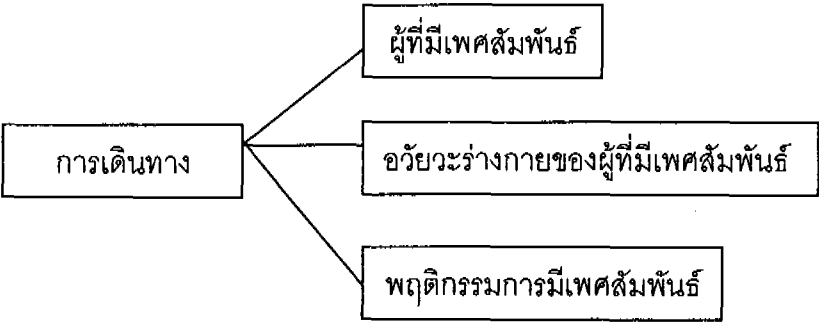
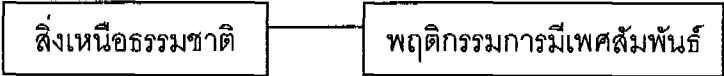
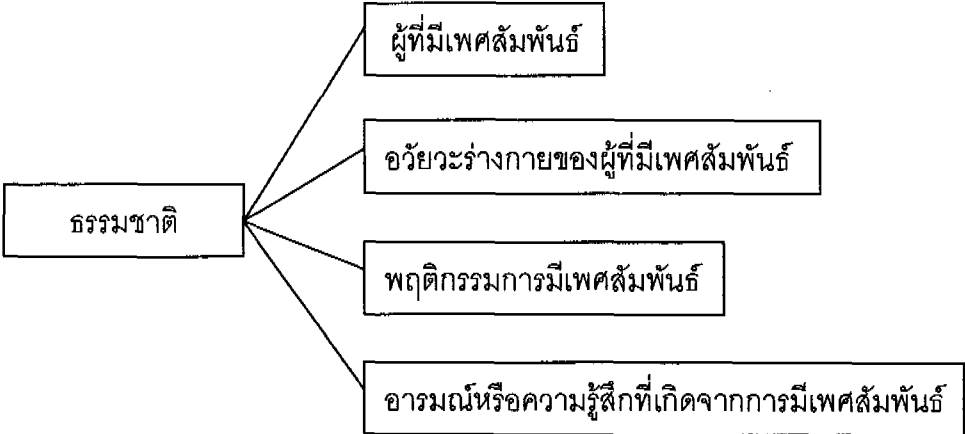
มโนทัศน์เรื่อง เพศ	ผู้ที่มี เพศสัมพันธ์	อวัยวะร่างกาย ของผู้ที่ มีเพศสัมพันธ์	พฤติกรรมการมี เพศสัมพันธ์	อารมณ์หรือ ความรู้สึก ที่เกี่ยวข้องกับ การมีเพศสัมพันธ์
มนุษย์	•			
สัตว์	•	•	•	
พืช		•	•	
สิ่งประดิษฐ์	•		•	
อาหาร				•
ธรรมชาติ	•	•	•	•
สิ่งเหนือ ธรรมชาติ			•	
การเดินทาง	•	•	•	
การแสดง			•	
การละเล่น			•	

จากการศึกษาการถ่ายทอดความหมายจากวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องต่างๆ ไปยังวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงมโนทัศน์ของคนในสังคมที่มีต่อเรื่องเพศ ผู้วิจัยพบการนำรูปภาพในวงต่างๆ มาใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อให้เข้าใจวงความหมายที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังแผนภาพที่ 5.8 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 5.8

แสดงวงความหมายต้นทางที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงวงความหมายที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

จากแผนภาพที่ 5.8 ที่แสดงวงความหมายต้นทางที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ แสดงให้เห็นว่าวงความหมายต้นทางที่นำมาใช้ในการถ้อยความหมายไปยังวงความหมายปลายทางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศได้ครบทุกประเด็น ได้แก่ วงความหมายต้นทาง ธรรมชาติ ซึ่งเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติในด้านต่างๆ ไปใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเพศทั้ง 4 ประเด็น ได้แก่ ผู้ที่มีความสัมพันธ์ อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีความสัมพันธ์ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์